

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری زلزله در بافت فرسوده نمونه مطالعاتی: منطقه 16 شهر تهران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فاطمه جمالی - کارشناس ارشد جغرافیا برنامه ریزی محیطی، دانشگاه خوارزمی، تهران

حکیمه بهبودی - کارشناس ارشد جغرافیا برنامه ریزی محیطی، دانشگاه خوارزمی، تهران

زهرا زمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

امروزه آسیب پذیری شهرها و به خصوص بافت های قدیمی و فرسوده شهری در برابر زلزله، به عنوان مساله ای جهانی پیش روی متخصصان رشته های گوناگون قرار گرفته است. این وضع در کشورهای دارای ساختار طبیعی مخاطره آمیز از جمله ایران طی دهه های اخیر به صورتی حادث تر نمود یافته است. استقرار شهر تهران در پهنه زلزله خیزی، از جمله مخاطرات طبیعی آن است که این شهر را در برابر مخاطرات ناشی از زلزله احتمالی و پیامدهای گوناگون آن قرار داده است. روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی- تحلیلی (زمینه یاب) می باشد. جامعه مورد بررسی منطقه 16 شهر تهران بوده و روش کسب داده ها با بهره گیری از بازدیدهای میدانی از بلوک های فرسوده، پرسشگری و همچنین آمارهای موجود از سازمان های مربوطه و مطالعه اسناد فرادست می باشد. هم چنین از نرم افزار GIS برای تعیین نقاط آسیب پذیر نیز استفاده شده است. این پژوهش به دنبال یافتن به این سوال اساسی است که از جمله عواملی که موجب آسیب پذیری بافت فرسوده شهری ناشی از زلزله اند، کدام اند؟ و نیز این بافت ها در کدام بعد دارای بیشترین آسیب هستند؟ نتایج به دست آمده نشان می دهد که بافت های فرسوده منطقه 16 از لحاظ کالبدی دارای بیشترین آسیب هستند که شتابزدگی مسئولین در برخورد با پدیده فرسودگی در این امر بی تاثیر نبوده است.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، بافت فرسوده، زلزله، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/307743>

